

"Er zijn niet méér mensen voor een baan in de zorg. Het werk moet beter en slimmer worden ingericht."

- Sandra Roso Sanchez -

Werkdruk in de zorg, Sandra Roso Sanchez staat ermee op en gaat ermee naar bed. Het aantal mensen dat in de zorg werkt, is al jarenlang te laag. Voor het goed verlenen van alle noodzakelijke zorg zijn gewoon méér mensen nodig. Maar die zijn er niet en gaan er ook niet komen. Nederland vergrijsjt. En dus moeten we het slimmer aanpakken. Met technologie en slimmer inrichten van het werk.

1

Waarom maakte je de overstap naar deRotterdamseZorg?

"Dat was een bewuste keuze. Ik wilde graag meer impact hebben en veel kortere lijnen om de zorg beter te kunnen maken. Als één van de twaalf werkgeversorganisaties in zorg en welzijn in Nederland zit ik bij deRotterdamseZorg dicht op het eigenlijke werk dan in mijn vorige baan." deRotterdamseZorg bestaat al tien jaar. "Maar de focus is nu wel verschoven. In het begin was de opdracht nog méér mensen naar de sector te trekken. Nu we zeker weten dat dat niet gaat lukken, is de focus het werk slimmer te gaan doen. Hoeveel dagelijkse routinetaken zou je kunnen automatiseren, zodat de handen aan het bed weer vrijkomen voor het eigenlijke werk."

2

Wat zijn de uitdagingen voor de arbeidsmarkt in zorg en welzijn?

"De krapte, het gebrek aan personeel en ook weten dat we dat niet met scholing en campagnes helemaal gaan oplossen, of helemaal niet eigenlijk. Het is daarom van velen één. Jongeren willen niet meer tientallen jaren voor dezelfde baas werken of hetzelfde werk doen. In de zorg is een verscheidenheid aan werk te doen. In héél veel organisaties. Het is dan slim te kijken of een zorgwerknemer op meerdere plekken ingezet kan worden. Bijvoorbeeld drie dagen in de verpleging in een ziekenhuis en twee dagen in de thuiszorg. De zorgwerkgevers moeten leren luisteren naar hun personeel. Weten wat ze willen. En zo de zorg weer aantrekkelijk maken."

3

Hoe zie je de innovatie met ondersteunend personeel in de zorg?

"De werkdruk is hoog, het aantal mensen is beperkt. Om dan toch alle zorg goed te kunnen leveren, moeten die zorgprofessionals zich op die zorg kunnen concentreren en niet bezig zijn met allerlei randtaken. Soms kost het zoeken naar medische hulpmiddelen of apparatuur op een afdeling wel twintig minuten per dag. Zonde van de tijd. Zet daar mensen voor in die nu een ondersteunende baan hebben en toch al in de organisatie rondlopen, de verborgen of onbekende arbeidstalenten. Ondersteunende medewerkers, die zorgen dat spullen op een vaste plek liggen, voorraden aanvullen of zorgen dat het bezoek wordt ontvangen en de administratie op orde is, al dan niet ondersteund met technologie. Maar denk ook aan statushouders, bijstandsvaders en -moeders die zichzelf graag nuttig willen maken. Of vitale ouderen die nu achter de geraniums zitten. Geef die mensen een betekenisvolle baan in de zorg. Maak ze onderdeel van het team. Zo snijdt het mes aan twee kanten, iedereen krijgt weer de juiste zorg en nu 'vergeten' mensen komen uit hun isolement."

4

Regionaal werkgeverschap is ook een belangrijk thema. Hoe zie je dat?

"Niet alleen jonge zorgprofessionals willen afwisseling, er zijn mooie hybride banen te creëren waarbij je het werken in de wijk combineert

met een baan in het ziekenhuis. Dat kan alleen als werkgevers flexibel omgaan met de mensen die ze in dienst hebben. Met elkaar samenwerken en mensen aan elkaar uitlenen. Die brede infrastructuur geeft de zorgprofessionals meer werkplezier en voorkomt gaten in de zorg. Ik hoop dat we over een half jaar de eerste pilots hebben opgezet. En dat we dan zijn gestart met het eerste traineeship waarbij jonge zorgmedewerkers op verschillende plekken afwisselend hun vak leren én zich ontwikkelen op het gebied van leiderschap. Van ziekenhuis tot GGZ en van verpleeghuis tot gehandicaptenzorg."

5

Welke kansen zie jij als het gaat om het verbinden van formele en informele zorg?

Het gaat erom dat we zorg op de juiste plek, op het juiste moment en door de juiste persoon inzetten. Ik denk dat we een wereld kunnen winnen door te leren van de verbinding met informele zorg (de burger, mantelzorger en de community). Door de wijken in te gaan, op preventie in te zetten en de dialoog te voeren. Vooral de wijken waar mensen het niet zo breed hebben kun je door onder andere voorlichting veel ziekte en dus zorgverlening voorkomen. Voorkomen is nog altijd beter dan genezen. Een goede samenwerking met Welzijn en de eerste-lijn is dan wel belangrijk."